

**УХВАЛА
ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Акціонерного товариства „Перший український міжнародний банк“ щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини першої статті 14², частини другої статті 33, частини п'ятої статті 279¹ Кодексу України про адміністративні правопорушення

Київ
28 лютого 2023 року
№ 22-1(II)/2023

Справа № 3-16/2023(35/23)

Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Юровська Галина Валентинівна (голова засідання),
Городовенко Віктор Валентинович,
Мойсик Володимир Романович (доповідач),

розглянула на засіданні питання щодо відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Акціонерного товариства „Перший український міжнародний банк“ щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини першої статті 14², частини другої статті 33, частини п'ятої статті 279¹ Кодексу України про адміністративні правопорушення.

Заслухавши суддю-доповідача Мойсика В.Р. та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Акціонерне товариство „Перший український міжнародний банк“ (далі – Товариство) звернулося до Конституційного Суду України з клопотанням

перевірити на відповідність статтям 55, 59, частині другій статті 61, частині третій статті 62 Конституції України (конституційність) частину першу статті 14², частину другу статті 33, частину п'яту статті 279¹ Кодексу України про адміністративні правопорушення (далі – Кодекс).

Згідно з частиною першою статті 14² Кодексу „адміністративну відповідальність за правопорушення у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху, зафіксовані в автоматичному режимі (за допомогою технічних засобів – приладів контролю за дотриманням правил дорожнього руху з функціями фото-, відеофіксації, які функціонують згідно із законодавством про захист інформації в інформаційно-телекомунікаційних системах), або за порушення правил зупинки, стоянки, паркування транспортних засобів, зафіксовані в режимі фотозйомки (відеозапису) (за допомогою технічних засобів з функціями запису, зберігання, відтворення і передачі фото-, відеоінформації), несе відповідальна особа – фізична особа або керівник юридичної особи, за якою зареєстровано транспортний засіб, а в разі якщо до Єдиного державного реєстру транспортних засобів внесено відомості про належного користувача відповідного транспортного засобу, – належний користувач транспортного засобу, а якщо в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань відсутні на момент запиту відомості про керівника юридичної особи, за якою зареєстрований транспортний засіб, – особа, яка виконує повноваження керівника такої юридичної особи“.

Частиною другою статті 33 Кодексу встановлено, що „при накладенні стягнення враховуються характер вчиненого правопорушення, особа порушника, ступінь його вини, майновий стан, обставини, що пом'якшують і обтяжують відповідальність, крім випадків накладення стягнення за правопорушення у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху, у тому числі зафіксовані в автоматичному режимі, безпеки на автомобільному транспорті, зафіксовані за допомогою засобів фото- і кінозйомки, відеозапису, у тому числі в автоматичному режимі, справ про адміністративні правопорушення,

передбачені статтею 132² цього Кодексу, та за порушення правил зупинки, стоянки, паркування транспортних засобів, зафіксовані в режимі фотозйомки (відеозапису). Особливості накладення стягнення при розгляді справ без участі особи, яка притягається до адміністративної відповідальності, за правопорушення у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху, зафіксовані в автоматичному режимі, безпеки на автомобільному транспорті та за порушення правил зупинки, стоянки, паркування транспортних засобів, зафіксовані в режимі фотозйомки (відеозапису), встановлюються статтями 279¹–279⁸ цього Кодексу“.

Відповідно до частини п'ятої статті 279¹ Кодексу „постанова про накладення адміністративного стягнення за правопорушення у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху, зафіксоване в автоматичному режимі, або за порушення правил зупинки, стоянки, паркування транспортних засобів, зафіксоване в режимі фотозйомки (відеозапису), може виноситися без участі особи, яка притягається до адміністративної відповідальності“.

Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів убачається таке.

Постановою від 23 листопада 2021 року головний інспектор з паркування відділу інспекції з паркування Дарницького району управління (інспекції) з паркування Департаменту транспортної інфраструктури виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) наклав адміністративне стягнення на голову правління Товариства у справі про адміністративне правопорушення правил зупинки, стоянки, паркування транспортних засобів.

До суду звернулося Товариство з позовною заявою про скасування зазначеної постанови.

Шевченківський районний суд міста Києва рішенням від 6 липня 2022 року позов Товариства задовольнив. Постановою Шостого апеляційного адміністративного суду від 29 листопада 2022 року вказане рішення

Шевченківського районного суду міста Києва скасовано, у задоволенні адміністративного позову Товариства відмовлено.

Колегія суддів Касаційного адміністративного суду у складі Верховного Суду ухвалою від 4 січня 2023 року відмовила у відкритті провадження в адміністративній справі за скаргою Товариства.

На думку Товариства, частина перша статті 14² Кодексу порушує принцип індивідуалізації юридичної відповідальності, тому не відповідає частині другій статті 61 Конституції України. У конституційній скарзі зазначено, що „право на захист/правову допомогу є невід’ємним елементом права на справедливий судовий розгляд. Натомість накладення адміністративного стягнення за відсутності особи, яка притягається до адміністративної відповідальності, нівелює важливу конституційну гарантію, передбачену статтями 55, 59 Конституції України“.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб’єкта права на конституційну скаргу (частина перша статті 55); суб’єктом права на конституційну скаргу є особа, яка вважає, що застосований в остаточному судовому рішенні в її справі закон України (його окремі положення) суперечить Конституції України (абзац перший частини першої статті 56).

В остаточному судовому рішенні у справі Товариства – постанові Шостого апеляційного адміністративного суду від 29 листопада 2022 року – наголошено на тому, що право Товариства у постанові про накладення адміністративного

стягнення жодним чином не порушено, оскільки адміністративне стягнення застосовано до іншої особи (відповідальної особи – голови правління Товариства), а також зазначено, що в ситуації, коли позивач не довів права на позов у матеріально-правовому сенсі, суд не може робити висновок по суті позовних вимог.

Отже, конституційні права Товариства не могли бути порушені внаслідок застосування у постанові Шостого апеляційного адміністративного суду від 29 листопада 2022 року частини першої статті 14², частини другої статті 33, частини п'ятої статті 279¹ Кодексу.

Наведене свідчить про те, що конституційна скарга не відповідає вимогам частини першої статті 56, абзацу першого частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 1 статті 62 цього закону – звернення до Конституційного Суду України неналежним суб'єктом.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а :

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Акціонерного товариства „Перший український міжнародний банк“ щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини першої статті 14², частини другої статті 33, частини п'ятої статті 279¹ Кодексу України про адміністративні правопорушення на підставі пункту 1

статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – звернення до Конституційного Суду України неналежним суб’єктом.

2. Ухвала Першої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ПЕРША КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**